

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 15.12.2011
KOM(2011) 864 endelig

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET
OG DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG**

Tackling af arveafgiftsproblemer på tværs af landegrænserne i EU

1. INDLEDNING

I sin "Europa 2020-strategi" for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst i EU¹ fremhæver Europa-Kommissionen, at en af de ting, der skal til for igen at sætte skub i EU's økonomi, er at give borgerne mulighed for at deltage fuldt ud i det indre marked og give dem tilliden til at gøre det.

Inden for EU kan alle borgere frit krydse landegrænserne for at bo, arbejde, studere eller gå på pension, og de kan købe ejendom og investere i andre medlemsstater. I akten for det indre marked² og i rapporten om unionsborgerskab³ peges der imidlertid på mange lovgivningsmæssige og praktiske hindringer, der afskrækker folk fra at udnytte disse rettigheder på tværs af landegrænserne inden for EU, og på de foranstaltninger, der skal træffes på en lang række områder for at realisere EU-borgernes rettigheder til fulde. Beskatning er et af disse områder. Europa-Kommissionens meddelelse af 20. december 2010 om "fjernelse af grænseoverskridende skattemæssige hindringer for EU-borgere"⁴ indeholder en gennemgang af de mest presserende skatteproblemer, som borgerne løber ind i, når de opererer på tværs af landegrænserne i EU, og mulige løsninger på disse problemer.

Arv, der modtages på tværs af landegrænserne, er et af de problemområder, der fremhæves i meddelelsen af 20. december 2010. Problemerne består først og fremmest i dobbeltbeskatning og diskriminerende skattebehandling. Det øjeblikbillede af borgernes og erhvervslivets problemer i det indre marked, der blev offentliggjort i august i år, bekræftede, at arveafgifter udgør et af de tyve vigtigste problemer, som borgere og virksomheder støder på, når de opererer på tværs af landegrænserne⁵.

I meddelelsen om "dobbeltbeskatning i det indre marked"⁶ erkendes det, at de eksisterende og planlagte instrumenter til afhjælpning af dobbeltbeskatning af indkomst og kapital ikke udgør effektive midler til at tackle arveafgiftsproblemer på tværs af grænserne, og at der er behov for særskilte løsninger på det skatteområde.

I denne meddelelse, der vedtages sammen med en henstilling⁷ og ledsages af arbejdsdokumenter fra Kommissionens tjenestegrene⁸, skitseres derfor forskellige løsninger på disse arveafgiftsproblemer på tværs af grænserne.

Tilgangen i den pakke, der vedtages i dag, afspejler Kommissionens holdning, nemlig at nogle af de grænseoverskridende skatteproblemer kan løses gennem samordning af national lovgivning (og samarbejde i forbindelse med håndhævelse af lovgivningen). Kommissionen understregede for nogle år siden⁹, at i mange tilfælde kan det være tilstrækkeligt for

---

¹ KOM(2010) 2020.

² KOM(2011) 206.

³ KOM(2010) 603.

⁴ KOM(2010) 769 og arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene SEK(2010) 1576.

⁵ The Single Market through the eyes of the people: a snapshot of citizens' and businesses' views and concerns – Kommissionens arbejdsdokument SEK(2011) 1003.

⁶ KOM(2011) 712.

⁷ K(2011) 8819.

⁸ SEK(2011) 1488, SEK(2011) 1489 og SEK(2011) 1490.

⁹ Kommissionens meddelelse om "Samordning af medlemsstaternes systemer for direkte beskatning i det indre marked" (KOM(2006) 823 af 19. december 2006).

medlemsstaterne at overholde reglerne i traktaterne og gennemføre fælles aftalte løsninger ensidigt for at komme forskelsbehandlingen og dobbeltbeskatning til livs og reducere virksomhedernes og borgernes overholdelsesomkostninger i forbindelse med at være underlagt mere end ét skattesystem. En samordning af denne art ville også forbedre medlemsstaternes evne til at beskytte deres skatteindtægter og undgå søgsmål vedrørende individuelle bestemmelser.

Nærværende initiativ tjener også som supplement til Kommissionens forslag til forordning om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og officielt bekræftede dokumenter vedrørende arv og om indførelse af et europæisk arvebevis, der blev vedtaget i oktober 2009¹⁰. Den pågældende forordning tjente til at indføre en mekanisme til afgørelse af, hvilken medlemsstats arvelovgivning der skulle gælde ved arv på tværs af landegrænser, som ellers kunne være omfattet af flere og potentielt modstridende nationale regler. Forordningen beskæftiger sig ikke med de beskatningsproblemer, der kan opstå i forbindelse med arv på tværs af grænserne.

2. AKTUELLE REGLER OM BESKATNING AF ARV

Der findes ingen EU-dækkende lovgivning om beskatning af arv¹¹, så medlemsstaterne kan frit udforme deres egne regler på dette område, så længe de ikke medfører forskelsbehandling på grundlag af nationalitet eller uberettigede begrænsninger af de frihedsrettigheder, der er sikret ved traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

I dag er der betydelige forskelle mellem medlemsstaternes regler om beskatning af arv. Atten af dem opkræver særlige skatter ved dødsfald, mens ni (Cypern, Estland, Letland, Malta, Portugal, Rumænien, Slovakiet, Sverige og Østrig) ikke gør det, men nogle af disse ni medlemsstater beskatter arv under en anden betegnelse, f.eks. indkomstskat. De medlemsstater, der beskatter arv, adskiller sig fra hinanden med hensyn til, om de beskatter dødsboet eller arvingen, dvs. om de beskatter på basis af arvingens eller den afdødes eller begges tilknytning til disse medlemsstater. Som en personlig tilknytning kan de betragte den afdødes eller arvingens bopæl, hjemsted eller nationalitet¹², og nogle medlemsstater benytter flere af disse kriterier. Disse begrebers betydning kan også variere mellem medlemsstaterne imellem. Desuden beregner de fleste medlemsstater arveafgift af aktiver, der befinder sig inden for deres jurisdiktioner, selv hvis hverken den afdøde eller dennes arving har en personlig tilknytning til den pågældende jurisdiktion. Den effektive arveafgiftsprocent kan være lav i forbindelse med arv til arvinger, som er nært beslægtet med den afdøde, men den kan nå op 60-80 % i nogle medlemsstater, når den afdøde og arvingen ikke er beslægtede. Nogle af de ni medlemsstater, der ikke opererer med arveafgifter, har afskaffet dem i de seneste år. Dette kan bero på, at der er visse ulemper forbundet med sådanne afgifter. En af disse er, at de velhavende ofte undgår dem ved at benytte sig af skatteplanlægning, således at skattebyrden falder på de mindre velhavende. Andre ulemper er den almindelige mening, at beskatning ved

---

¹⁰ KOM(2009) 154.

¹¹ Ved arveafgift forstås de skatter og afgifter, der opkræves ved en persons død, uanset hvad de benævnes, hvordan de opkræves, om de beregnes på nationalt, regionalt eller lokalt plan, og om de pålægges dødsboet eller arvingen. Arveafgift inkluderer også afgifter af gaver, når disse gives som forskud på en senere arv, og når de beskattes efter samme eller lignende bestemmelser som arv. Bilag I indeholder en ikke-udtømmende liste over de relevante skatter og afgifter i medlemsstaterne.

¹² En person kan have hjemsted (dvs. betragtes som værende permanent bosat på grund af en stærk tilknytning) i et land og samtidig betragtes om havende sædvanligt opholdssted i et andet land og være statsborger i et tredje land.

dødsfald er uretfærdig, fordi den indebærer beskatning af ejendom, der allerede er blevet beskattet. Dette initiativ beskæftiger sig imidlertid ikke med det rimelige eller urimelige ved arveafgifter, men fokuserer på de problemer, som EU-borgere kan løbe ind i, når de arver på tværs af landegrænser.

3. PROBLEMERNE OG DERES OMFANG

Undersøgelser viser, at et stigende antal EU-borgere flytter fra et land til et andet inden for EU i deres livstid for at bo, studere, arbejde eller gå på pension. Antallet af EU-borgere, der opholder sig i en anden medlemsstat end deres oprindelsesmedlemsstat, nåede op på omkring 12,3 millioner i 2010, en stigning på 3 millioner sammenlignet med 2005¹³. Der er også undersøgelser, der viser, at købet af fast ejendom på tværs af landegrænserne i EU voksede med op til 50 % i årene mellem 2002¹⁴ og 2010, og at der også er tendens til en massiv vækst i grænseoverskridende porteføljeinvesteringer¹⁵.

Med henvisning til disse tal vil der i fremtiden sikkert blive arvet flere aktiver over grænserne, hvorfor der vil melde sig flere arveafgiftsspørgsmål. I dag lyder et forsigtigt skøn over antallet af potentielle grænseoverskridende arvesager på mellem 290 000 og 360 000 sager om året¹⁶. Organisationer, der repræsenterer små og mellemstore virksomheder, gør ofte opmærksom på, at arveafgifter er særligt skadelige for små virksomheder, og at dobbeltbeskatning vil forværre problemerne yderligere¹⁷. Der er allerede tegn på, at antallet af problemer i forbindelse med grænseoverskridende arvebeskatning er steget de seneste år. Kommissionen har modtaget mange flere klager og forespørgsler fra EU-borgere på dette område de sidste ti år end nogensinde før. Desuden har EU-Domstolen, som aldrig havde behandlet en sag om arvebeskatning før 2003, siden da truffet afgørelse i ti sådanne sager. I grænseoverskridende situationer kan der opstå følgende problemer:

- 1) Medlemsstaterne diskriminerer måske mellem grænseoverskridende arv og arv uden et sådant grænseoverskridende element. De kan med andre ord operere med en højere arveafgiftsprocent, når aktiverne, de afdøde og/eller deres arvinger er/var baseret i andre lande, end de ville operere med i rent indenlandske situationer (dvs. når aktiver beliggende på den beskattende medlemsstats område gives i arv fra tidligere indenlandsk bosatte afdøde personer til indenlandsk bosatte arvinger).
- 2) Når to eller flere lande har ret til at beskatte samme arv, kan der opstå situationer med dobbeltbeskatning eller multibeskatning uden afgiftslempelse, og i modsætning til indkomst- og kapitalbeskatning findes der ikke mange nationale eller

---

¹³ Eurostat-data og Copenhagen Economics Study on Inheritance Taxes in EU Member States and Possible Mechanisms to Resolve problems of Double Inheritance Taxation in the EU, august 2010,

¹⁴ Se Copenhagen Economics Study for oplysninger om disse andre undersøgelser – s. 63-64.

¹⁵ Se konsekvensanalysen vedrørende løsninger på grænseoverskridende arvebeskatningsproblemer – SEK(2011) 1489.

¹⁶ Se konsekvensanalysen vedrørende løsninger på grænseoverskridende arvebeskatningsproblemer – SEK(2011) 1489. Bemærk, at den anvendte metode sandsynligvis undervurderer de reelle tal, fordi der kun kunne tages hensyn til grænseoverskridende tilfælde af ejerskab til fast ejendom og ikke til andre aktiver såsom bankopsparinger.

¹⁷ Se bidraget fra European Family Businesses – GEEF til Kommissionens samråd om mulige metoder til tackling af arveafgiftsproblemer over grænserne i EU - <http://www.efb-geef.eu/documents/EFB-EEF%20contribution%20to%20EU%20consultation%20on%20inheritance%20tax.pdf>

internationale arrangementer, der kan benyttes til at sikre effektiv lempelse for denne form for dobbeltbeskatning/multibeskatning.

Forskelsbehandling er forbudt i henhold til EU-traktaten, og Domstolen har allerede fundet diskriminerende elementer i medlemsstaternes arvebeskatningsregler i otte ud af de ti sager, den har behandlet siden 2003. Der kan imidlertid være mange sager om forskelsbehandling, der ikke er nået frem til Domstolen, især fordi retssager medfører store omkostninger for skatteyderne. Domstolen har imidlertid fastslået, at dobbeltbeskatning forårsaget af to eller flere medlemsstaters parallelle udøvelse af beskatningsrettigheder ikke er i strid med traktaten¹⁸.

Under disse omstændigheder kan personer, der modtager arv over grænserne, potentielt løbe ind i skatteproblemer, der resulterer i en uforholdsmæssigt høj beskatning af arv. Den samlede beskatning ved modtagelse af arv fra en anden medlemsstat kan potentielt være så høj, at en arving kan være nødsaget til at sælge den arvede ejendom for at kunne betale afgiften. I denne henseende kan det bemærkes, at den akkumulerede sum af afgifter, som debiteres af mere end en medlemsstat, kan føre til et resultat, som i hvert fald i nogle medlemsstater ville blive betragtet som konfiskatorisk og dermed ulovligt, hvis dette resultat var en følge af alene denne stats regler. Følgende eksempel på dobbeltbeskatning af en grænseoverskridende arv bygger på en sag, der blev berettet om via Kommissionens service "Dit Europa – Råd og Vink"¹⁹.

Eksempel: En nederlandsk statsborger, der boede og arbejdede i Frankrig, arvede en ejendom i Frankrig fra sin afdøde livspartner, der også var nederlandsk statsborger og havde boet i Frankrig de sidste seks år. Deres forhold var ikke blevet formaliseret. Den nederlandske statsborger skulle betale fransk arveafgift, da han havde bopæl i Frankrig, og den pågældende ejendom var beliggende samme sted. Han skulle imidlertid også betale arveafgift i Nederlandene fordi hans livspartner ansås for at have været bosiddende i den stat. Når det gælder arveafgift, anses nederlandske statsborgere for at have været bosiddende på nederlandsk område i ti år efter at være rejst til udlandet for at bo. Frankrig anvendte en afgiftssats på næsten 60 % af nettoaktiverne. Den nederlandske afgiftssats beløb sig til yderligere 12,5 %. I henhold til lovgivningen i Nederlandene kan udenlandske afgifter trækkes fra som en forpligtelse i den modtagne arv, hvorfor beskatningen i Frankrig førte til nedsættelse af beskatningsgrundlaget i Nederlandene. Ikke desto mindre blev dobbeltbeskatningen ikke elimineret helt, og den samlede beskatning af den pågældende ejendom blev højere, end den ville have været, hvis arven havde været begrænset til en af de to berørte medlemsstater.

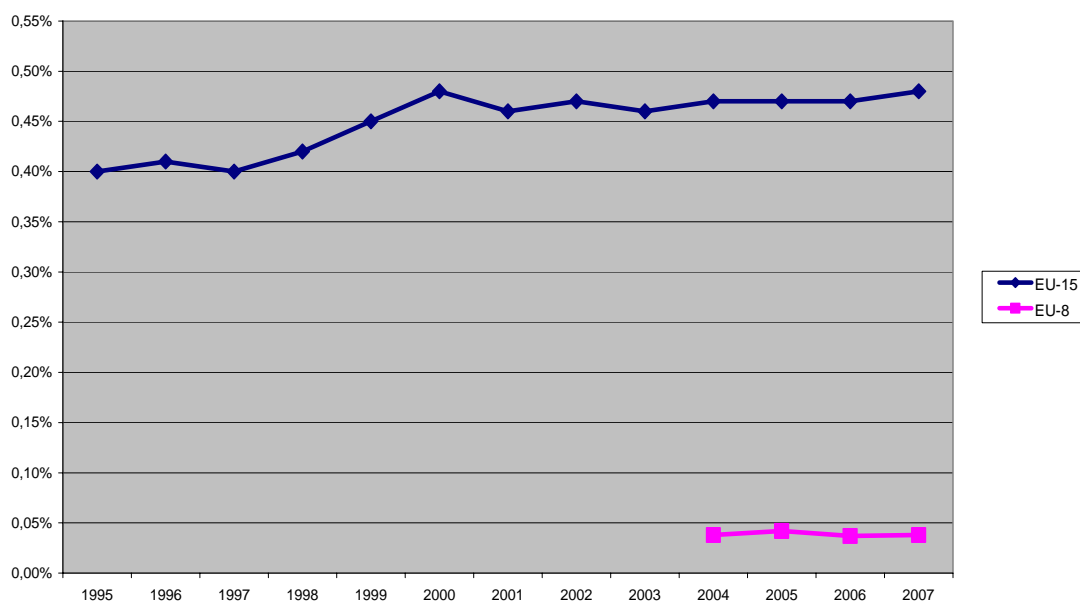
Mens privatpersoner som enkeltpersoner kan blive ramt hårdt af dobbeltbeskatning, udgør indtægterne fra indenlandske og grænseoverskridende arveafgifter en meget lille andel – mindre end 0,5 % - af medlemsstaternes samlede skatteindtægter. De grænseoverskridende tilfælde alene må repræsentere et langt mindre tal.

---

¹⁸ Margarete Block-sagen (C-67/08).

¹⁹ Se konsekvensanalysen vedrørende løsninger på grænseoverskridende arvebeskatningsproblemer, s. 21-22, for andre virkelige eksempler.

Inheritance tax revenues as a share of total tax revenues, EU-15, 1995-2007 and 8 new Member States, 2004-2007

Bemærk: De otte nye medlemsstater er Cypern, Estland, Litauen, Malta, Slovakiet, Slovenien, Tjekkiet og Ungarn. For de fire andre nye medlemsstater forelå der ingen oplysninger.

Kilde: Copenhagen Economics Study baseret på fortegnelsen over nationale skatter og afgifter:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/gen_info/economic_analysis/tax_structures/article_5985_en.htm.

4. FORSLAG TIL LØSNINGER

Kommissionen er af den opfattelse, at problemerne med arveafgift over grænserne kan løses uden at gennemføre en harmonisering af medlemsstaternes arveafgiftsregler, som således kan forblive et politikvalg for hver enkelt medlemsstat. Det kan være tilstrækkeligt blot at sikre et bedre samspil mellem medlemsstaternes regler for at mindske risikoen for dobbeltbeskatning eller endda multibeskatning af arv. Under alle omstændigheder skal medlemsstaterne i henhold til de grundlægende frihedsrettigheder i traktaten afstå fra arvebeskatning, der medfører forskelsbehandling af arv, der går på tværs af landegrænser. Et bedre kendskab til de gældende regler hos alle berørte parter kunne bidrage yderligere til, at disse frihedsrettigheder respekteres.

Hvad dobbeltbeskatning angår, indeholder den ledsagende henstilling fra Kommissionen forslag til, hvordan medlemsstaterne kunne arbejde sammen for at sikre en generel lempelse for dobbeltbeskatning af grænseoverskridende arv i EU. Da medlemsstaterne kun har indgået få bilaterale overenskomster for at afskaffe dobbeltbeskatning af arv²⁰ og ikke synes at have taget initiativ til at forhandle andre sådanne overenskomster på plads, fokuserer henstillingen i stedet på at forbedre medlemsstaternes foranstaltninger til lempelse af dobbeltbeskatning af

²⁰ Bilag II til denne meddelelse giver et overblik over de eksisterende dobbeltbeskatningsoverenskomster vedrørende arv.

arv. Uden at det påvirker indgåelsen af bilaterale eller multilaterale dobbeltbeskatningsarrangementer ønsker Kommissionen på kort sigt at opmuntre til en bredere og mere fleksibel anvendelse af de eksisterende nationale løsninger på dobbeltbeskatning.

I henstillingen beskrives løsninger, der kan anvendes i de tilfælde, hvor flere medlemsstater har beskatningsret på grund af beliggenheden af de aktiver, der indgår i arven, og på grund af den afdødes og/eller arvingens personlige tilknytning til disse stater. Henstillingen beskæftiger sig desuden med flere forskellige former for personlig tilknytning, som enten kan bero på, at den afdøde og arvingen befinder sig i forskellige situationer, eller at en enkelt person har en personlig tilknytning til mere end en medlemsstaterne (kan være bosiddende i én stat og have bopæl i en anden).

Medlemsstaterne opfordres til at indføre de foreslåede løsninger i form af lovgivning eller administrative foranstaltninger, der kan medføre en mere fleksibel fortolkning af de eksisterende bestemmelser. Det ultimative mål med sådanne foranstaltninger består i at sikre, at den samlede skattebyrde i forbindelse med en grænseoverskridende arv ikke er højere end i en indenlandsk situation i den ene eller anden af de involverede medlemsstater. Disse løsninger vil næppe få større konsekvenser for medlemsstaternes indtægter, da arveafgifter kun udgør en lille andel af medlemsstaternes samlede indtægter, men de vil til gengæld få en særdeles positiv effekt for de berørte enkeltpersoner.

Hvad diskriminerende beskatning angår, indeholder det ledsagende arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene²¹ en beskrivelse af principperne for ikke-diskriminerende arvebeskatning i EU's retspraksis, og dokumentet tjener desuden til at forklare og illustrere, hvordan de grundlæggende frihedsrettigheder bør fungere. EU-borgere vil således blive mere bekendte med de regler, som medlemsstaterne skal overholde ved beskatning af grænseoverskridende arv. Dokumentet vil også kunne bistå medlemsstaterne med at bringe deres arveafgiftsregler på linje med EU-retten²² og således understøtte og komplementere de overtrædelsesprocedurer, som Kommissionen har indledt mod diskriminerende arveafgiftsregler. Dette kan medføre, at privatpersoner i fremtiden udsættes mindre for diskriminerende beskatning.

De foreslåede løsninger vil også være gældende og fordelagtige for personer, der arver små og mellemstore virksomheder over grænserne.

Skønt Kommissionen ikke på nuværende tidspunkt foreslår lovgivningsmæssige foranstaltninger i relation til dobbeltbeskatning, kan den gøre det på et senere tidspunkt, hvis den finder det nødvendigt. Kommissionen vil derfor holde nøje øje med medlemsstaternes love og praksis på arvebeskatningsområdet for at tjekke, om der sker forandringer på baggrund af løsningsforslagene i dette dokument, og om disse forandringer virkelig kan tackle de skitserede problemer.

---

²¹ SEK(2011) 1488.

²² Det bør bemærkes, at i de tilfælde, hvor en arv omfatter erhvervsaktiver, og der indrømmes en selektiv fordel i form af en differentieret arvebeskatning, skal en sådan foranstaltning også være i overensstemmelse med EU's statsstøtteregler, hvilket ikke er nærmere behandlet i arbejdsdokumentet.

5. KONKLUSION OG OPFØLGNING

De nuværende arveafgiftsregler blev ikke udformet til at håndtere den situation, vi oplever i dag, hvor borgerne oftere bosætter i andre lande og investerer i udlandet. Der skal findes løsninger på problemerne i forbindelse med grænseoverskridende arv, som sandsynligvis vil blive større i fremtiden, hvis ikke der gøres noget. Det er grunden til, at Kommissionen

- har vedtaget en henstilling om et vidtfavnende system for lempelse af dobbeltbeskatning i forbindelse med arv på tværs af landegrænserne i EU og vil indlede drøftelser med medlemsstaterne for at følge op på denne henstilling på passende vis
- er rede til at bistå medlemsstaterne med at bringe deres arveafgiftslove i overensstemmelse med EU-traktaten, men også er rede til i sin rolle som traktatens vogter at tage de skridt, der er nødvendige for at komme de diskriminerende elementer i medlemsstaternes arveafgiftsregler til livs
- inden for tre år vil udarbejde en evalueringsrapport baseret på overvågningen af medlemsstaternes praksis og eventuelle ændringer, der gennemføres som følge af de initiativer, der præsenteres i dag
- kan, hvis rapporten viser, at de grænseoverskridende arveafgiftsproblemer vedbliver med at gøre sig gældende, og afhængigt af resultaterne af en konsekvensanalyse, fremsætte forslag til eliminering af disse hindringer.

Kommissionen opfordrer Rådet, Europa-Parlamentet, de nationale parlamenter og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg til at studere denne meddelelse og de hertil hørende dokumenter og til at give deres fulde opbakning til dette initiativ.

BILAG I. LISTE OVER ARVEAFGIFTER I MEDLEMSSTATERNE

Land	Skatter/afgifter	
Belgien	Droits de succession et de mutation par décès / Rechten van successie en van overgang bij overlijden (arveafgift og ejerskifteafgift ved dødsfald)	
Bulgarien	Данък върху наследствата (arveafgift)	
Tjekkiet	Daň dědická (arveafgift)	
Danmark	Afgift af dødsboer og gaver	
Tyskland	Erbschaftsteuer (arveafgift)	
Estland	Ingen arveafgift	Forskellige afgifter, inkl. indkomstskat og kapitalgevinstskat under visse omstændigheder
Irland	Inheritance and gift tax (arve- og gaveafgift)	
Grækenland	Φόρος κληρονομιάς, δωρεών και γονικών παροχών (arveafgift, gaveafgift og afgift af overførsler fra forældre)	
Spanien	Impuesto sobre sucesiones y donaciones (arve- og gaveafgift)	
Frankrig	Droits de mutation entre vifs (donations) et par décès (successions) (gaveafgift og arveafgift)	
Italien	Imposta sulle successioni e donazioni (arve- og gaveafgift)	
Cypern	Ingen arveafgift	Αποθανάτων Προσώπων (ejerskifteafgift)
Letland	Ingen arveafgift	
Litauen	Paveldimo turto mokesčio (arveafgift)	
Luxembourg	Droits de succession (arveafgift)	
Ungarn	Öröklési illeték (arveafgift)	
Malta	Ingen arveafgift	Ejerskifteafgift under vise omstændigheder
Nederlandene	Schenk- en erfbelasting (gave- og arveafgift)	
Østrig	Ingen arveafgift	Stiftungseingangssteuer, Grundwerbsteuer (ejerskifteafgift og bidrag til private фонде)
Polen	Podatek od spadków i darowizn (arve- og gaveafgift)	
Portugal	Ingen arveafgift	Imposto do selo (stempelafgift)
Frankrig	Ingen arveafgift	
Slovenien	Davek na dediščine in darila (arve- og gaveafgift)	
Slovakiet	Ingen arveafgift	
Finland	Perintövero/Arvsskatt (arveafgift)	
Sverige	Ingen arveafgift	Forskellige afgifter, inkl. indkomstskat og kapitalgevinstskat under visse omstændigheder
Det Forenede Kongerige	Inheritance tax (arveafgift)	

Kilde: Databasen "Taxes in Europe" (2011) og IBFD (2011).

**BILAG II. MEDLEMSSTATERNES
DOBBELTBESKATNINGSOVERENSKOMSTER OM ARV**

	BE	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	IT	CY	LV	LT	LU	HU	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE	UK	
BE										√																√		
BG																												
CZ																			√*									
DK					√						√															√	√	
DE				√				√		√*																√		
EE																												
IE																											√	
EL					√				√		√															√		
ES								√		√																		
FR	√				√*				√		√								√		√					√	√	√
IT				√				√		√																√	√	√
CY																												
LV																												
LT																												
LU																												
HU																			√								√	
MT																												
NL																			√*							√	√	√
AT			√*						√						√		√*									√	√	√
PL																												
PT										√																		
RO																												
SI																												
SK																												
FI				√				√		√								√									√	
SE	√			√	√					√	√					√		√	√							√		√
UK							√			√	√							√								√		

Bemærk: √ betyder, at overenskomsten har været i kraft siden før 1. januar 2000; √* betyder, at overenskomsten er indgået efter 1. januar 2000. Traktaterne mellem de nordiske lande er led i en multilateral aftale fra 1983, nemlig den nordiske skatteaftale, der blev undertegnet i Helsingfors den 22. marts 1983. I matrixen er hver overenskomst markeret to gange, dvs. både som en overenskomst mellem UK og Sverige og en overenskomst mellem Sverige og UK.

Kilde: Copenhagen Economics baseret på IBF, der er en database med skatteoverenskomster.